

ဆုမြတ်မွန်မွန်

နတ်သမီးဖော်တဲ့ အဆိပ်

NYI NYI

မင်းကို ရင်ဘတ်ကြီးနဲ့ အပြည့်

ချစ်တယ်။

ဒါပေမဲ့ ...

ရင်ဘတ်ကြီးနဲ့ အပြည့်လည်း

စိတ်နာတယ်။

သုထက်ထူး

မိတ်ဆက်ခြင်း

ရွှေအရိပ်ကို စာဖတ်ပရိသတ်နှင့် မိတ်ဆက်ပေးရမည်ဆိုလျှင်... သူမသည် ထူးခြားသည့် ကာရိုက်တာရှိသော မိန်းကလေးတစ်ယောက်ဖြစ်ပါသည်။ သူမ၏ ပုံစံဟန်ပန်သွင်ပြင် အမူအရာထက်၊ သူမ၏ စိတ်နေသဘာဝက ပို၍ စိတ်ဝင်စားဖို့ ကောင်းလေသည်။ သူမထံတွင် သာမန် မိန်းကလေးတစ်ယောက်၌ ရှိသော စိတ်နေစိတ်ထားမျိုး သိပ်မတွေ့ရတတ်ပါ။ သူမ၏ အထူးခြားဆုံး စိတ်နေသဘာဝမှာ လူတစ်ယောက်အပေါ်တွင် သံသယစိတ်တစ်ဝက် အမြဲရှိတတ်ခြင်းနှင့် သူမ ပတ်ဝန်းကျင်ရှိလူများကို စိတ်နေစိတ်ထားအမျိုးမျိုး စမ်းသပ်စစ်ဆေးပြီးမှ လက်ခံခင်မင်တတ်ခြင်း ပဲ ဖြစ်လေသည်။

ရွှေအရိပ်သည် ဘယ်သူ့ကိုမှ အလွယ်တကူ မခင်မင်၊ မယုံကြည်တ

တ်ချေ။ ထို့ကြောင့် လူတစ်ဖက်သားကို အကဲခတ်စစ်ဆေးကြည့်ရှုသော သူမမျက်လုံး စူးစူးရှရှုမှာ မိန်းကလေးတန်မဲ့ ရဲရင့်ပြတ်သားလွန်းသည် ဟု နာမည်ကြီးလေသည် ။ ဒီကမ္ဘာလောကကြီးတွင် ရွှေအရိပ် အယုံကြည်ရဆုံး လူသားများမှာ သူမ၏ အဘွား၊ သူမ၏ ဖွားဖက်တော်နှစ်ဦးဖြစ်သော နောင်ရိုးနှင့် ပန်းဝင့်ဖြားတို့ သာ ဖြစ်ပါသည် ။

အခန်း (၁)

အခန်းတံခါးအပြင်ဘက်မှ အထဲသို့ ဝင်ခွင့်တောင်းသည့် ဘဲလ်ကိုနှိပ်ကာ တီးလုံးသံလေး ထွက်ပေါ်လာလျှင် အရိပ်သည် ဝင်ခွင့်ပြုသည့် ခလုတ်ကို လက်ညှိုးလေးနှင့် တစ်ချက် ဖိနှိပ်ပစ်လိုက်သည် ။ တံခါးချပ်က လုပ်ခနဲပွင့်လာကာ ဖိုင်တစ်ချပ်ကို ပိုက်ထားသော ပန်းဝင့်ဖြားက အခန်းထဲသို့ လျှောက်ဝင်လာသည် ။ အရိပ်သည် ကြည့်လက်စ ကွန်ပျူတာပေါ်မှ အာရုံကိုဖယ်ခွာကာ ဝင့်ဖြားကို မော့ကြည့်လျက် "ပြော" ဟု တစ်ခွန်းတည်း မေးလိုက်သည် ။

ဝင့်ဖြားက ရွှေအရိပ်ရဲ့ မျက်နှာကို တစ်ချက်အကဲခတ်လျက် ...

"လှိုင်သာယာစက်ရုံက ရီပို့တ်ကို လာတင်တာ အရိပ်၊ ပြီးတော့ ပြောစရာတစ်ခုရှိတယ်"

"အင်း...ကော်ဖီသောက်ပြီး ပြောမယ်၊ ယုယ ကော်ဖီနှစ်ခွက်ဖျော်ပါ"

"ဟုတ်ကဲ့ အမ်ဒီ"

အရိပ်ရဲ့ စက္ကတီတေရီ ယုယက ကော်ဖီဖျော်နေတုန်းမှာ ပဲ အရိပ်သည် လုပ်လက်စအလုပ်ကို ပြတ်အောင်လုပ်လိုက်သည် ။ ပြီးတော့မှ အခ

န်းအလယ်ကောင်ရှိ ဘဲဥပုံခင်းကျင်းထားသော ဆိုဖာများ ဆီမှာ ဝင်ထိုင် လိုက်ချိန်တွင် အငွေ့တထောင်းထောင်းထနေသော ကော်ဖီခွက်များက လည်း ရောက်ရှိလို့ လာပြီ ဖြစ်သည် ။ အရိပ်သည် ထိုင်နေကြပုံစံအတိုင်း ခြေထောက်ချိတ်၊ လက်နှစ်ဖက်ကိုပိုက်ကာ ဝင့်ဖြာကို ပြောတော့ဟူသော ပုံစံဖြင့် မေးဆတ်ပြလိုက်သည် ။

"အခုဆိုရင် စက်ရုံက မန်နေဂျာကြီး ဦးလင်းစိုးက ကျန်းမာရေးအခြေအနေကြောင့် ဒီလကုန်ရင် ဆက်မလုပ်နိုင်တော့ဘူး လေ၊ အဲဒီတော့ ဦးလင်းစိုးနေရာမှာ ဒုမန်နေဂျာ ဦးမင်းမြတ်ကို promoti on တက်ပေးဖို့ ကိစ္စ..."

အဲဒီဆုံးဖြတ်ချက်ကို အရိပ်ဆီက သိချင်နေကြတယ်...

"ကျန်တဲ့ ဝန်ထမ်းတွေကရော ဘာထင်မြင်ချက်ပေးကြလဲ၊ ဒုမန်နေဂျာနှစ်ယောက်တောင် ရှိတာပဲ၊ စက်မှုဘက်က ကိုကျော်ခိုင်းလည်း ရှိတာပဲ မဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကိုကျော်ခိုင်က လုပ်သက်သုံးနှစ်ပဲ ရှိသေးတာ။ ဦးမင်းမြတ်ကတော့ ရှစ်နှစ်ကျော်နေပြီလေ။ အတွေ့အကြုံရော၊ ပညာရော ကိုကျော်ခိုင်က ဘယ်ဘက်မှာ မှ မယှဉ်နိုင်ဘူးပေါ့။ အသက်အရွယ် အားဖြင့်လည်း ကိုကျော်ခိုင်က ငယ်တယ်လေ"

"အသက်ကို ထည့်မပြောနဲ့ ဝင့်ဖြာ၊ အသက်နဲ့ အရည်အချင်းနဲ့ ဆိုင်သလား"

ဝင့်ဖြာသည် အရိပ်ရဲ့ စိတ်နေစရိုက်ကို သိနေသောကြောင့် ဘာမှ ဆက်မပြောတော့ဘဲ သက်ပြင်းကို အသာရှိုက်လိုက်သည် ။

"အင်း...ဆိုင်တော့ မဆိုင်ပါဘူး။ အဓိကက အတွေ့အကြုံနဲ့ လုပ်သ

က်ပါ။ စီနီယာအတိုင်း ဆိုရင်တော့ အားလုံးက ဦးမင်းမြတ်ကို မန်နေဂျာဖြစ်လာဖို့ မျှော်လင့်ထားကြတယ်"

အရိပ်သည် မေးစေ့တစ်ဖက်ကို လက်ဖဝါးနှင့် ပွတ်ရင်းမှ ...

"နင့်သဘောထားကရော"

"ငါ့သဘောထားကတော့ ဒီတစ်ခါ နင်စမ်းသပ်စစ်ဆေးစရာ မလိုတော့ဘူးလို့ ထင်တယ် အရိပ်"

"ဘယ်ဟုတ်မလဲ ပိုတောင်လိုအပ်သေးတယ်"

အရိပ်သည် အဲဒီစကားကို ပြောပြီးနောက် အရှေ့မှ ကော်ဖီကို ကောက်မော့လိုက်သည်။ ။ ဝင့်ဖြာက အရိပ်ကို စိတ်လျှော့သော အကြည့်မျိုးဖြင့်ကြည့်ကာ ဘာမှ ဆက်မပြော။ သူလည်း ပဲ ကော်ဖီကို ယူသောက်သည်။ ။

သူ ဘာမှ ဆက်မမေးသော်လည်း အရိပ်ကတော့ ကိုယ့်သုံးသပ်ချက်ကို ဆက်ပြောပြလေသည်။ ။

"ဒီစက်ရုံရဲ့ မန်နေဂျာနေရာဟာ ဘယ်လောက်အရေးကြီးတယ်ဆိုတာ နင်လည်း သိတာပဲ ဝင့်ဖြာ၊ ဒါလုပ်ရင် ဒါဖြစ်မယ်၊ ဒီလုပ်သက်ကြောင့် ဒီရာထူးရ၊ရမယ်ဆိုတဲ့ လမ်းရိုးလမ်းဟောင် အစဉ်အလာတွေကို ငါဘယ်လောက်မှန်းတီးတယ်ဆိုတာ နင်လည်း သိတာပဲ မဟုတ်လား"

ဝင့်ဖြာသည် ကော်ဖီနွေးနွေးကိုသာ တစ်ငုံပြီးတစ်ငုံရင်း ဘာမှ ပြန်မပြောမိ။ အရိပ်ရဲ့ စိတ်ထားသည် တစ်ခါတလေတော့ အစွန်းရောက်အောင် ပြင်းထန်သည် ဟု ထင်သည်။ ။ အင်းလေ... ဒီလိုပြင်းထန်အောင်လည်း ဘွားကေသီက ငယ်ငယ်လေးတည်းက ပုံစံသွင်းပေးခဲ့တာပဲ မဟုတ်

တ်လား။ ရှယ်ယာဝင်တွေဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသော "ထက်" ကုမ္ပဏီလုပ်ငန်းစုကြီး၏ ဂျီအမ်နေရာ ကိုရဖို့ အတွက် ရွှေအရိပ်သည် ခက်ခဲသော အရည်အချင်းမျိုးကို သုံးလျက် အတော်ကြိုးပမ်း အားထုတ်ခဲ့ရသည်။ ။

ရှယ်ယာအများ ဆုံးကို ပိုင်ဆိုင်သော အဘွားဖြစ်သူဒေါ်ထက်ကေသီ၏ တစ်ဦးတည်းသော အမွေစားအမွေခံ မြေးမလေးအဖြစ် ဒီအမ်ရာထူးကို အလွယ်တကူမရခဲ့ချေ။ အထင်သေးသော၊ အထင်မကြီးနိုင်သော၊ နေရာမပေးချင်သော စသဖြင့် ရှယ်ယာဝင်တချို့၏ အမြင်တွေကို နှစ်၊ နှစ်တိတိ အလုပ်နှင့် သက်သေပြပြီးမှ အဘွားဖြစ်သူ၏ နေရာကို ဝင်ရောက်ဆက်ခံခဲ့ ရခြင်းဖြစ်သည်။ ။

ဘွားကေသီမှာ ကျန်းမာရေးအခြေအနေကြောင့် ကုမ္ပဏီတာဝန်တွေမှ အနားယူ လိုက်ပြီဖြစ်သော်လည်း လိုအပ်လျှင် အကြံဉာဏ်အနည်းငယ်မျှ ပေးဆဲဖြစ်သည်။ ။ သို့သော်လည်း အရိပ်သည် ဘွားအဖြစ်သူ၏ ခြေရာကို ထပ်တူထပ်မျှ နင်းနိုင်နေပြီ ဖြစ်လေသည်။ ။

"ဒီတစ်ခါလည်း စမ်းသပ်ဖို့ လိုတယ် ဝင့်ဖြာ"

ဝင့်ဖြာသည် အရိပ်၏ တိုးတိတ်သော စကားသံကို မျက်လုံးတစ်ချက် လှန်ကြည့်ကာ...

"အဲဒီလို စမ်းသပ်ဖို့ ဖြစ်ပါ့မလား။ တကယ်လို့ တစ်ခုခုအတိမ်းအစောင်း ဖြစ်သွားရင် ဝန်ထမ်းကောင်းတစ်ယောက်ကို နင်ဆုံးရှုံးသွားရမယ်နော် အရိပ်"

အရိပ်သည် အဲဒီအပြောကိုတော့ မခိုးမခန့် ရယ်မောမိလေသည်။ ။

"အဲဒါကိုက နင့်မန်နေဂျာကို လုံးဝဥသုံမယုံကြည်တာကို ပြနေတာပဲ မဟုတ်လား။ ဒီလို လူတစ်ယောက်ကို ဆုံးရှုံးသွားတော့ရော

ဘာနှမြောစရာရှိလဲ ဝင့်ဖြာ"

"မဟုတ်သေးဘူး အရိပ်။ လူတစ်ယောက်ကို အဲဒီလောက် သံသယစိတ်များ တာကြီးက သိပ်မကောင်းဘူး၊ နင့်စိတ်တွေကို နည်းနည်းတော့ လျှော့ဖို့ ကောင်းတယ်လို့ ထင်တယ်"

"ငါ့စိတ်တွေကို လျှော့ခဲ့ရင် ဒီအခြေအနေထိ ငါ ဘယ်ဖြစ်လာမလဲ ဝင့်ဖြာ၊ ကဲ...ငါပြောတာကိုသာ နားထောင်စမ်းပါ၊ ဒီလိုလုပ် ..."

ဝင့်ဖြာသည် အရိပ်ပြောသော စကားတွေကို စိတ်မသက်သာစွာနှင့် နားထောင်ကာ သက်ပြင်းတွေကို ကြိတ်ချမိသည် ။ အရိပ်၏ အဲဒီစိတ်ဓာတ်မှာ တဆိတ်တော့ လွန်ကဲပြင်းထန်ကာ အစွန်းရောက်လွန်းသည် ဟု ထင်သည် ။ လူတစ်ဖက်သားကို သံသယမျက်လုံးနှင့် ကြည့်တတ်သော အရိပ်၏ စိတ်များ ဒီလိုဖြစ်လာအောင် လေ့ကျင့်ပေးခဲ့သူမှာလည်း သူမ၏ အဘွားပဲ ဖြစ်သည် ။

အရိပ်ရဲ့ မိဘနှစ်ပါးဖြစ်သော လူနှစ်ယောက်ရဲ့ ခါးသီးဖွယ်ကောင်းသော အိမ်ထောင်ရေး ကြောင့် အဘွားဖြစ်သူက လူတွေကို မယုံကြည်တတ်စေရန် ငယ်စဉ်ကတည်းက ပုံစံသွင်းပေးခြင်းခံခဲ့ရသော အရိပ်၏ စိတ်များ သည် ဒီလိုတစ်ဖက်စွန်းရောက်သည် မှာ သိပ်တော့လည်း မထူးဆန်းလှပါ။ အဘွား၏ တစ်ဦးတည်းသောသမီးဖြစ်သူ အရိပ်၏ အမေကို ဆွေးမျိုးနီးစပ်တော်သော အရိပ်၏ အဖေက ထင်မှတ်မထားစွာဖြင့် သိမ်းပိုက်ခဲ့သည် ။ သူဌေးသမက်ဖြစ်လာတော့လည်း ခြေမငြိမ်။ ပွေလိုက် ရှုပ်လိုက်သည် မှာ ကမ်းကုန်ပဲဖြစ်သည် ။

အရိပ်ရဲ့ အမေကျတော့ရော ယောက်ျားလုပ်သူရဲ့ ဖောက်ပြန်မှုကို သူကလည်း ပဲ အားကျမခံ တုံ့ပြန်သည် ။ အဘွားမှာ သမီးရော၊ သမက်ရောကို မနိုင်တော့။ အရိပ်ရဲ့ အမေသည် ယောက်ျားတစ်ယောက်နှင့် က

ပွဲတစ်ခုမှ အပြန် ကားအက်ဆီးဒင့်ဖြစ်လျက် ပွဲချင်းပြီး ဆုံးပါးသွား ခဲ့သည် ။

အရိပ်ရဲ့ အဖေကတော့ ယောက္ခမဖြစ်သူကို ဒုက္ခပေးလိုက်၊ ဆိုးလိုက်မိုက်လိုက်ဖြင့် နောက်ဆုံး တော့လည်း သက်ဆိုးမရှည်ရှာပါ။ ဆိုးမိုက်ခဲ့သော ဒဏ်တွေဖြင့် အသည်းကင်ဆာကြောင့် ဆုံးပါးသွားပြန်သည် ။ တာဝန်မကျေခဲ့သော မိဘနှစ်ပါးရဲ့ ပဋိပက္ခတွေကြားမှာ ကြီးပြင်းခဲ့ရသော အရိပ်၏ စိတ်တွေသည် နာကျင်မှုဒဏ်ရာတွေဖြင့် ပုံမှန်မဟုတ်ခဲ့တာတော့ သေချာသည် ။ လူတွေကို စိတ်ကုန်သော အဘွားဖြစ်သူရဲ့ ဝါဒတွေကြားမှာ အရိပ်သည် သူ့မတူသော စိတ်ဓာတ်တွေနှင့် ကြီးပြင်းခဲ့ရသည် ။ ဒီအတွက် ဘယ်သူ့မှာ အပြစ်ရှိသလဲဆိုတာတော့ ဝင့်ဖြာ မတွေးတတ်တော့ချေ။

ဝင့်ဖြာသည် သောက်လက်စကော်ဖီကို ကုန်အောင်မော့သောက်လိုက်ပြီးနောက် အရိပ်ကို တစ်ချက်ကြည့်ကာ ...

"အခုနက ပြောတဲ့ ကိစ္စကို တကယ်ပဲ အကောင်အထည်ဖော်ရမှာလား အရိပ်"

"နင့်ကို ငါကနောက်နေတယ်များ ထင်လို့ လား"

"ပြီးတာပဲလေ"

ဝင့်ဖြာက စိတ်လျှော့လိုက်သည့် ပုံစံဖြင့် ထိုင်ရာမှ ထရပ်လိုက်သည် ။ အရိပ်က ဝင့်ဖြာကို မျက်လုံးတစ်ချက်လှန်ကြည့်ကာ ...

"ဝင့်ဖြာ ...ငါအခုလုပ်တဲ့ ကိစ္စကို နင်မကျေနပ်ဘူးနဲ့ တူတယ်၊ နင့်စိတ်ထဲမှာ ဦးမင်းမြတ်ကို သိပ်ယုံကြည်နေသလား ဝင့်ဖြာ"

"ငါက အယုံကြည်လွန်တာ မဟုတ်ဘူး ၊ နင်ကကို လူတစ်ဖက်သား

အပေါ်မှာ သံသယစိတ်များ နေတာ ...

လူတစ်ဖက်သားကို သံသယစိတ်များ လွန်းတာ နင့်အတွက် မကောင်းဘူးဆိုတာ နင်သိရဲ့ လား"

"မသိဘူး။ ငါ့အတွက်တော့ လူတွေကို မယုံကြည်တာဟာ ပိုပြီးတော့ နေလို့ ထိုင်လို့ ကောင်းတယ်။ လူတွေကို လွယ်လွယ်မယုံကြည်ခဲ့တဲ့ အတွက် ငါ့ဆုံးဖြတ်ချက် ဘယ်တုန်းကမှ မမှားခဲ့ဘူး ဝင့်ဖြာ"

ဝင့်ဖြာသည် အဲဒီစကားကိုတော့ ဘာမှ ပြန်လည်မချေပနိုင်ပါ။ သို့သော် အပြင်ထွက်ဖို့ တံခါးလက်ကိုင်ဖုကို လှည့်ရင်းမှ သတိရသော စကားတစ်ခွန်းကိုတော့ လှည့်ပြောဖြစ်သည်။

"ဒါပေမဲ့ ခံစားချက်နဲ့ ဆိုင်တဲ့ ကိစ္စတွေမှာ တော့ အမြဲအမှန် မရှိနိုင်ဘူးနော်"

အရိပ်သည် အဲဒီစကားကို ဘာမှ ပြန်မချေပနိုင်ချေ။ ဝင့်ဖြာကိုသာ စူးစူးရှဲရှဲ စိုက်ကြည့်ရင်း ကျန်ခဲ့သည် ။ ဝင့်ဖြာကတော့ တံခါးကိုပိတ်ကာ ထွက်သွားခဲ့ပြီဖြစ်သည် ။ အရိပ်သည် ဝင့်ဖြာရဲ့ စကားကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာခဲ့ပြီးမှ အရေးမစိုက်ဟန်ဖြင့် ပခုံးကို တစ်ချက်တွန့်မိလေသည် ။

အခန်း (၂)

"အရိပ်...အောက်မှာ နောင်ရိုး ရောက်နေတယ်"

ရေချိုးခန်းထဲမှ ထွက်လာသော အရိပ်ကို အခန်းထဲရောက်နေသော ဒေါ်ချွန်က ဆီးပြောသည်။ ။ အရိပ်သည် ခေါင်းတစ်ချက် ဆတ်ပြရင်းမှ နာရီကို တစ်ချက်လှမ်းကြည့်ကာ ...

"သူ ထမင်းစားမယ်နဲ့ တူတယ်၊ ဘာတွေရှိလဲ ဒေါ်ချွန်"

"ဟင်းတွေကတော့ အစုံပါပဲ၊ သူကြိုက်တဲ့ ဝက်သားပုန်းရည်ကြီးချက်လည်း ပါပါတယ်"

"အိုခေ ...ရယ်ဒီလုပ်ထားလိုက်တော့၊ နောက်ဆယ့်ငါးမိနစ်ကြာရင် အရိပ်ဆင်းလာမယ်"

"ပြောလိုက်မယ်ကွယ်"

ဒေါ်ချွန်က အခန်းထဲက ပြန်ထွက်သွားလျှင် အရိပ်သည် မှန်တင်ခုံရှေ့မှာ ဝင်ထိုင်ကာ ခေါင်းပေါင်းထားသော တဘက်ကို ဆွဲဖြေလိုက်သည်။ ။ ခေါင်းလျှော်ထားသော အရိပ်၏ ဆံပင်များ သည် ပခုံးပေါ်သို့ စိုထိုင်းထိုင်း ပြုတ်ကျလာသည်။ ။

ဆံပင်တွေကို ငါးမိနစ်လောက် ခပ်ကြမ်းကြမ်း ပွတ်သုတ်ပြီးသောအခါ ညှပ်နှင့် ပင့်တင်လျက် တစ်ကိုယ်လုံးကို Lotion လူးလိုက်သည်။ ။ ပြီး

လျှင် မျက်နှာကို Toner သုံးကာ နို့ရည်လိမ်းလိုက်လျှင် အရိပ်၏ ပြင်ဆင်မှုက ပြီးဆုံးသွားပြီဖြစ်သည်။ ။ အရိပ်သည် ဗီရိုထဲမှ တီရှပ်အဖြူဆွတ်ဆွတ်တစ်ထည်ကို Nobody ဂျင်းနက်ပြာစိုစိုနှင့် တွဲဖက်ဝတ်ဆင်ပြီးနောက် ဖုန်းကို ဘောင်းဘီအိတ်ထဲ ထိုးထည့်ကာ အောက်ထပ်သို့ ဆင်းလာခဲ့သည်။ ။

ဧည့်ခန်းထဲတွင် ဂျာနယ်တစ်စောင်ကို ဖတ်နေသော နောင်ရိုးက အရိပ်ကိုမော့ကြည့်ရင်း တစ်ချက်ပြုံးပြသည်။ ။ Polo စပို့ရှပ်လက်တို အနက်ရောင်ကို ဂျင်း(နံ)တစ်ထည်ဖြင့် တွဲဖက်ဝတ်ဆင်ထားသော နောင်ရိုးရဲ့ ပုံစံမှာ သန့်ပြန်စတိုင်လ်ကျနေသည်။ ။ အရိပ်သည် နောင်ရိုးရဲ့ ရှေ့တည့်တည့်က ဆိုဖာတွင် ခြေထောက်ချိတ်ကာ ဝင်ထိုင်မိသည်။ ။

"ရေချိုးနေတာလား"

"အင်း...ဘယ်လိုလဲ၊ ထမင်းစားမှာ မဟုတ်လား"

"စားမှာ ပေါ့၊ weekend တိုင်း နင်နဲ့ ထမင်းလက်ဆုံစားခွင့်ကို ဘယ်တုန်းက ပျက်ခဲ့ဖူးလို့လဲ"

"ဒီနေ့ ဝင့်ဖြာ မလာဘူးနဲ့ တူတယ်"

အရိပ်ရဲ့ စကားကို နောင်ရိုးက ခေါင်းတစ်ချက်ဆတ်ကာ ...

"ဟုတ်တယ်၊ ဒီနေ့ သူ့အမေမွေးနေ့မို့ ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာ ဆွမ်းသွားကပ်မယ်လို့ ပြောတယ်"

"ဪ ... အင်း၊ တစ်နေ့ကတော့ ပြောသား၊ ဘယ်လိုလဲ ရန်ကင်းဘက်က အဆင့်မြင့်တိုက်ခန်းကို ဘယ်တော့လောက်စမယ်လို့ မှန်းထားလဲ"

အရိပ်ရဲ့ စကားကို နောင်ရိုးက နှာခေါင်းတစ်ချက်ရှုံ့ကာ စိတ်ပျက်

လက်ပျက် ပုံစံဖြင့် ...

"တခြားစကားမေးစရာမရှိတော့ဘူးလားဟာ၊ တွေ့လိုက်တာနဲ့ အလုပ်အကြောင်းကစပြီ။ အားတဲ့ နားတဲ့ ရက်လေးများ အလုပ်ကိစ္စအကြောင်း မပါဘဲ ပြောစမ်းပါ"

"ဟဲ့ ... ဒါကရော အလုပ်ကိစ္စစကားကို အပီအပြင်ကြီး ပြောနေတာ မို့လို့ လား၊ နင်ကိုက"

"ငါကိုက ဘာမှ မဖြစ်ဘူး၊ နင့်ခေါင်းထဲမှာ ကို အလုပ်ကိစ္စတွေပဲ ကြီးစိုးနေတာ၊ ဒါကြောင့် နင့်ရုပ်က တစ်နေ့တခြား နင်နဲ့ မတူတော့ဘူး"

အရိပ်သည် နောင်ရိုးကို မျက်မှောင်တစ်ချက်ကြုတ်ကြည့်ကာ ...

"ဘာနဲ့ တူနေလို့ လဲ"

"ပိုက်ဆံရွက်ကြီးနဲ့ တူနေတယ်၊ နင့်မျက်နှာကို ကြည့်လိုက်တိုင်း ပိုက်ဆံပုံစံကြီးပဲ မြင်နေတယ်"

အရိပ်သည် အဲဒီစကားကိုတော့ ယောင်ယောင်လေးမျှ ပြုံးမိလေသည်။ ။ နောင်ရိုးက ခပ်မတ်မတ်ထိုင်နေရာမှ ကိုယ်ကိုရှေ့သို့ ကုန်းကိုင်းလိုက်ကာ ...

"အရိပ် ... နင်မိန်းကလေးတစ်ယောက်နဲ့ တူအောင် နေစမ်းပါဟာ"

"ဘာရယ် ... ငါက မိန်းကလေးနဲ့ မတူလို့ ဘာနဲ့ တူနေလို့ လဲ"

အရိပ်ရဲ့ အလိုမကျသလို နှုတ်ခမ်းတင်းတင်းစေ့ပြီး မေးသောအမေးကို နောင်ရိုးက ဟဲခနဲ တစ်ချက်ရယ်ကာ ဒါမှ အမှန်ဟူသောပုံစံဖြင့် လက်ညှိုးတစ်ချောင်း ထောင်ပြသည်။ ။

"အင်း ... အဲဒီပုံစံက မိန်းကလေးနဲ့ နည်းနည်းတူတယ်၊ ဒါပေမဲ့ နူး

ညံ့သိမ်မွေ့တဲ့ မိန်းကလေးပုံစံတော့ မဟုတ်သေးဘူး"

"ဟင်း ... တော်ပါဟာ၊ ကဲ ...လာ ထမင်းစားရင်း ဆက်ပြောမယ်"

အရိပ်က ရှေ့မှ ဦးဆောင်ထွက်သွားလျှင် နောင်ရိုးက အရိပ်ရဲ့ နောက်မှ ကပ်ပါလာသည်။ ။

"နင် ခေါင်းလျှော်ထားတာလား အရိပ်"

"အင်း ... ဟုတ်တယ်"

"ဟား ... ဆံပင်တွေကလည်း မခြောက်သေးဘူးပဲ အရိပ်"

သူ့ရဲ့ စိုးရိမ်သလို အခေါ်အဝေါ်ကို အရိပ်က ဂရုမစိုက်ဟန်ဖြင့် စားပွဲမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ ။ အရိပ်တို့ ထမင်းစားသောက်ဖို့ ရာအတွက် ကောင်မလေးတွေက ခူးခပ်ပြင်ဆင်ပေးနေတာကို ဝေ့ဝဲအကဲခတ်ကာ အရိပ်က ဘာဟင်းတွေပါလိမ့်ဟု မေးထောက်ပြီး ငေးမောနေသည်။ ။ နောင်ရိုးပြောသော စကားကို အရေးတောင်မစိုက်။

"နောင်ရိုး ... နင့်ဘာသာ ကြိုက်တာ ထည့်စားတော့နော်၊ ဟိုမှာ နင့်အကြိုက် ဝက်ပုန်းရည်ကြီးချက်၊ ငါးခြောက်နှပ်ကြော်ရော"

အရိပ်သည် ပြောလည်း ပြော၊ ကိုယ်တိုင်လည်း ကြက်သားဟင်းတစ်တုံးကို ခပ်ထည့်ရင်းမှ ထမင်းကို စတင်စားသည့် အရိပ်တို့ ထမင်းစားနေသည့် နေရာတွင် ကောင်မလေးတွေ မရှိကြတော့ပါ။ ။ အရိပ်နှင့် နောင်ရိုးနှစ်ယောက်တည်းသာ လွတ်လွတ်လပ်လပ် အေးအေးဆေးဆေး။

"အရိပ် ... နင်က ငါပြောတဲ့ စကားကို ဂရုလည်း မစိုက်ဘူးဟာ"

"ဘာဖြစ်နေတာလဲ နောင်ရိုးရယ်၊ စားမယ့်ဟာကို အေးဆေးစားတာ မဟုတ်ဘူး "

"နင့်ဆံပင်တွေ မခြောက်ဘူးလို့ ငါပြောနေတယ်"

အရိပ်သည် ဟက်ခနဲ တစ်ချက်ရယ်ကာ မဟုတ်သေးပါဘူးဟူသော ပုံစံဖြင့် ခေါင်းကို ခါယမ်းလိုက်သည်။ ။ ပြီးတော့ နောင်ရိုးကို တည့်တည့် ဖိုက်ကြည့်မိကာ ...

"အဲဒီတော့ ဘာဖြစ်လဲဟယ်၊ အခုမှ ခေါင်းလျော်ပြီးစ ရေချိုးခန်းထဲ က ထွက်လာတာ၊ ဒီလောက်တော့ ရှိမှာ ပေါ့၊ နင်ရောက်နေတယ်ဆိုလို့ မြန်မြန်ဆင်းလာတာ"

"ကျွတ် ... ဘာမြန်စရာလိုလဲဟာ၊ ငါက ဧည့်သည် မှ မဟုတ်တာ၊ နင်ကလည်း "

အရိပ်သည် ကိုယ့်ဆံပင် ရေမခြောက်တာကို အကြီးအကျယ်စာဖွဲ့ပြ နေသော နောင်ရိုးကို မျက်လုံးတစ်ချက်လှန်ကြည့်ကာ စိတ်လျှော့လိုက် သည်။ ။ မဟုတ်လျှင် သူနဲ့ ကိုယ်ရန်ဖြစ်တော့မည်။

"အေး ... အဲဒီဧည့်သည် မဟုတ်တဲ့ လူလည်း ဗိုက်ဆာနေပြီ၊ ငါလည်း ဆာနေပြီ၊ ကဲ ... စားစမ်းပါဟာ ... စား ... စား"

"ထမင်းစားပြီးရင် နင့်ဆံပင်တွေကို ငါ Dryer စားပေးဦးမှာ "

"ကဲ ... စားစမ်းပါဟယ်၊ နင့်မလဲ ဝန်ကြီးလိုက်တာ"

အရိပ်က တစ်ချက်ဟန့်လိုက်သဖြင့် နောင်ရိုးသည် ဘာမှ ဆက်မပြောတော့ဘဲ ထမင်းစားဖို့ သာ အာရုံပြုလိုက်သည်။ ။ အရိပ်သည် ပုန်းရည်ကြီးနှင့် ဝက်သားဟင်းကိုမြင်လျှင် မျက်လုံးတွေ အရောင်တောက်သွားသော နောင်ရိုးကိုကြည့်ကာ သူမသိအောင် တစ်ချက်ပြုံးမိသည်။ ။ အဲဒီတစ်ယောက်ဟာ အရိပ်တို့ အိမ်က ထမင်းဟင်းတွေဆိုလျှင် အတော့်ကို ခုံမင်အားပေး တတ်သူဖြစ်သည်။ ။

သူသည် စနေ၊ တနင်္ဂနွေနှစ်ရက်မှာ တော့ နှစ်ရက်စလုံးအားလျှင်လည်း နှစ်ရက်စလုံး၊ မအားလျှင်လည်း တစ်ရက်ကတော့ အရိပ်နှင့် အတူတူ ထမင်းလက်ဆုံ လာစားလေ့ရှိသည်။ ။ တကယ်တော့ နောင်ရိုးနှင့် ဝင့်ဖြာသည် အရိပ်ရဲ့ ဖွားဖက်တော်များ ဟု သတ်မှတ်လျှင်လည်း ရသောသူတွေဖြစ်သည်။ ။ အရိပ်တို့ သုံးဦးစလုံးတို့ သည် တစ်လတည်းမှာ ပဲ ရက်အနည်းငယ်ခြားကာ မွေးဖွားလာသူတွေ ဖြစ်ကြသည်။ ။

နောင်ရိုးနဲ့ ဝင့်ဖြာတို့ ရဲ့ မိဘတွေမှာ လည်း အဘွားဝန်ထမ်းတွေ ဖြစ်လေရာ သူတို့ နှစ်ယောက်ကို မြေးအရင်းချာနည်းတူ သံယောဇဉ်ရှိသော အဘွားက ငယ်စဉ်ကတည်းက ကြည့်ရှုစောင့်မ မြေတောင်မြှောက်ပေးခဲ့သဖြင့် အခုချိန်တွင် နောင်ရိုးနဲ့ ဝင့်ဖြာသည် ထက်ကုမ္ပဏီလုပ်ငန်းစုကြီး၏ အရေးပါသော နေရာတွေမှာ လုပ်ကိုင်နေကြပြီဖြစ်သည်။ ။

နောင်ရိုးသည် ထက်ကွန်ထရပ်ရှင်မှာ တာဝန်ခံအင်ဂျင်နီယာတစ်ယောက်ဖြစ်သလို ဝင့်ဖြာက တော့ ရုံးချုပ်ရဲ့ စာရင်းကိုင်တစ်ယောက် ဖြစ်လာသည်။ ။

မွေးကတည်းက ကစားဖော် ကစားဖက် ဖြစ်လာသော သူငယ်ချင်းသုံးယောက်မှာ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် အင်မတန် သံယောဇဉ်ရှိကြသည်။ ။ သို့သော် နောင်ရိုးနှင့် ဝင့်ဖြာက မိဘနှစ်ယောက်နှင့် ပတ်သက်ပြီး ကံမကောင်းခဲ့လေသူ၊ ဒဏ်ရာအနာတရ ရခဲ့လေသူ အရိပ်ကို ပို၍ ဦးစားပေးကာ ဂရုစိုက်ကြင်နာကြသည်။ ။ လူတွေအပေါ်မှာ သံယောဇဉ်သိပ်မတွယ်တတ်လေသူ အရိပ်ကိုမှ မျက်နှာရိပ် မျက်နှာကဲကိုကြည့်ကာ ဖြည့်ဆည်းပေးတတ်ကြသည်။ ။

"ထမင်းစားပြီးရင် ဘာအလုပ်ရှိလဲ"

စားနေရင်းတန်းလန်းမှ နောင်ရိုးက ဖြတ်မေးသဖြင့် အရိပ်ရဲ့ အ

တွေးစတို့ ပြတ်တောက်သွား ရပြန်သည် ။

"အလုပ်ရယ်တော့ မည်မည်ရရ မရှိပါဘူး၊ ရုံးပိတ်ရက်တွေမှာ ငါ ဘာမှ မလုပ်တတ်ဘူးဆိုတာ နင်မေ့နေပြီလား"

"မမေ့ပါဘူ အစ်မရယ်။ ကျုပ်က ဒီအတိုင်း မေးကြည့်တာပါ၊ ထမင်း စားပြီးရင် ဘာလုပ်မှာ လဲ သိချင်လို့ "

အရိပ်သည် မျက်စပစ်ပြရင်း ပြောသော နောင်ရိုးရဲ့ ပုံစံကို မျက်နှာ တစ်ဖက်လှည့်ရင်း ဟက်ခနဲ ရယ်မိသည် ။ တစ်သက်လုံး အတူတူကြီးပြင်းလာခဲ့သူမို့ နောင်ရိုးကို စိတ်ထဲမှာ ဘယ်လိုမှ သဘောမထားပေမယ့် နောင်ရိုးဟာ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ တော့ တော်တော်ပေါ်ပြူလာဖြစ်သော လူတစ်ယောက်ဖြစ်သည် ဟု ပြန်ကြားထားရသည် ။ ခြောက်ပေရှိသော အရပ်အမောင်းဖြင့် Gym အမြဲဆော့တတ်သူ နောင်ရိုးရဲ့ ပုံစံမှာ ဖြောင့်မတ်စမတ်ကျနေလေ့ရှိသည် ။ ဖစ်တင်တီရှပ်တွေနှင့် ဂျင်း(နံ) (သို့မဟုတ်) ဘတ်ဂီ၊ Skinney ဘောင်းဘီများကို ဝတ်လေ့ရှိသူ နောင်ရိုးသည် ဝင်းဖန့်စိမ်းစို သည့် အသားအရေမျိုးကိုလည်း ပိုင်ဆိုင်ထားပြန်သောကြောင့် ကောင်မလေးတွေ အသည်းစွဲဖြစ် နေသည် မှာ လည်း ဆန်းတော့မဆန်းချေ။

ထူထဲသော မျက်ခုံး၊ လေးညှို့သဏ္ဌာန်နှုတ်ခမ်းပါးတို့ ဖြင့် ခပ်ညှို့ညှို့ကြည့်တတ်သော သူ့ကို ဝင့်ဖြာကလည်း အတော်သံယောဇဉ်ပိုသေးသည် ။ အရိပ်ကတော့ နောင်ရိုးနဲ့ ဝင့်ဖြာကို ဖိတ်ချင်းဖိတ် ကိုယ့်အိတ်ထဲသာ ဖိတ်စေချင်လေသည် ။

"နင် ဘာတွေ တွေးနေတာလဲ "

"နင့် အကြောင်းပေါ့"

နောင်ရိုးရဲ့ မျက်ခုံးတွေက ရုတ်တရက် ပင့်သွားသည်။ အရိပ်ကို ခပ်နက်နက် စိုက်ကြည့်လာကာ ...

"ငါတစ်ယောက်လုံးကို ရှေ့ထားပြီး ဘာတွေနေတာလဲ"

"နင် မိုက်တဲ့ အကြောင်းပေါ့"

"ဘုရားရေ ... ငါဘာမိုက်လို့လဲ"

နောင်ရိုးရဲ့ ပါးစပ်အဟောင်းသားပွင့် ပုံစံကို အရိပ်က တဟားဟား အော်ရယ်မိလေသည်။ အဲဒီလို ရယ်ရင်းမှ လည်း နည်းနည်းပျော်လာသလို ခံစားရသည်။ တကယ်တမ်းပြောရလျှင် အရိပ်ရဲ့ ဘဝမှာ ပျော်ရွှင်စရာဆိုတာ မရှိသလောက်ကို နည်းပါးခဲ့သည်။ မိဘနှစ်ပါးရဲ့ ရက်စက်သော ပဋိပက္ခများ၊ အရွယ်ရောက်လာသောအခါ ဒီလိုရာထူးကို ရဖို့ အတွက် အကြိတ်အနယ် ကြိုးပမ်းခဲ့ရခြင်းများ သည် လူတွေကို မယုံကြည်ကာ အရွဲ့တိုက်ချင်စိတ်တွေ အလုံအရင်းနဲ့ ကို ဖြစ်လာစေခဲ့သည်။ ဒီအတွက် အရိပ်မှာ ပျော်ရွှင်မှုဆိုတာ နည်းပါးကျတောက်ခဲ့ရလေသည်။

"နင် မိုက်တာကို နင်မသိဘူးလား"

အရိပ်က ခပ်တည်တည်ဖြင့် ဖိန့်လိုက်လျှင် သူက ဘာလဲဟူသော သဘောဖြင့် ပခုံးတစ်ချက်တွန့်ကာ ...

"နိုး ... မစားနဲ့ ဟာ၊ ရှင်းရှင်းပြော"

"ဝေးတယ်ဟာ၊ ခေတ်စကား ရိုးရိုးလေးတောင် လိုက်မမီတော့တဲ့ သူပဲ"

"ဝေါ် ... သိပြီ။ ငါ့ကို ချောတယ်လို့ ပြောတာမှ လား"

ဒီတော့မှ ပင် အရိပ်သည် စားလက်စဖွန်းခက်ရင်းကိုချကာ ဟက်ဟက်ပက်ပက်ပဲ ရယ်မောမိလေသည် ။ သူက အရိပ်ရယ်မောနေတာကို ချုံမြဲသည့် အပြီးတစ်မျက်နှာဖြင့် ပြီးစိုက်ငေးကြည့်ကာ ...

"နင်အမြဲတမ်း အဲလိုပဲ ရယ်နေပါလား အရိပ်ရယ်"

အရိပ်သည် သူ့စကားကြောင့် မျက်စောင်းတစ်ချက်ကို ဖျတ်ခနဲ ထိုးမိကာ နှုတ်ခမ်းကို ကိုက်ပြလျက် ...

"အောင်မယ် ...ငါ့များ ထာဝစဉ် စူပုပ်နေတဲ့ မျက်နှာပုပ်ကြီးကျလို့ ...စကားပြောတာ ဆင်ခြင်နော်"

"ဪ ... အရိပ်လေးရယ်၊ အဲဒီလို ဆိုလိုနေတာမဟုတ်မှန်း မင်းသိပါတယ်ကွာ၊ လူကို ဝေဒနာတိုးအောင် မလုပ်စမ်းပါနဲ့ "

အရိပ်သည် အဲဒီစကားကြောင့် ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်မောမိလေသည် ။

ရပ်ထားသော ထမင်းကို ဆက်စားရင်းမှ ...

"ဒီနေ့ ထမင်းစားလို့ ကောင်းတာ နင့်ဟာသတွေကြောင့် နဲ့ တူတယ်"

သူက အရိပ်ရဲ့ စကားကို အရေးမစိုက်ဟန်ဖြင့် ပခုံးတစ်ချက်တွန့်ကာ ...

"ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ်လေ နင့်ကို ရယ်မောပျော်ရွှင်အောင် လုပ်နိုင်တာကိုက ငါ့အရည်အချင်းတစ်ခုပဲ မဟုတ်လား၊ နင့်ကိုငါ တစ်ခုအကြံပေးချင်တယ် အရိပ်ရယ်၊ လောကကြီးကို ကောင်းတဲ့ ရှုထောင့်ကပဲ ကြည့်စမ်းပါ၊ လူတွေအပေါ်မှာ သံသယစိတ်မကြီးစမ်းပါနဲ့ ၊ အဲလိုသဘောထားရတာ နင့်စိတ်ကို ဘယ်လောက်ပင်ပန်းစေလဲ၊ နင့်ကို လွတ်လွတ်လပ်လပ်

ပေါ့ပေါ့ ပါးပါးနဲ့ ပျော်ရွှင်နေတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်အဖြစ်ပဲ ငါမြင်ချင်တယ်။ အဲဒီလို တဖြည်းဖြည်းနဲ့ ပြောင်းလဲစမ်းပါ အရိပ်ရယ်"

အရိပ်သည် သူ့ရဲ့ နွေးထွေးကြင်နာသော စကားများကို ခေတ္တငေးစိုက်သွားမိသည်။ ။ ဂရုမစိုက်မိဟန်ဖြင့် နှုတ်ခမ်းကို တင်းတင်းစေ့စွာ ... "ဆောရီးနောင်ရိုး၊ နင် ဖြစ်စေချင်တဲ့ ပုံစံတွေ ငါ့ကို ဘာမှ လာမပြောနဲ့ ၊ လူတွေအပေါ်မှာ ငါမယုံကြည်ရဘဲ ငါ့ကိုလာမယုံခိုင်းနဲ့ ၊ လူတွေဆိုတာ ယုံချင်စရာကောင်းတဲ့ သတ္တဝါတွေမို့လို့ လား၊ လူတွေဟာ ဟန်ဆောင်မှုတွေနဲ့ ရပ်တည်နေကြတာ၊ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် ဟန်ဆောင်ခြင်းကင်းကင်းနဲ့ ဆက်ဆံနေကြတာ ဘယ်သူမှ မရှိဘူး၊ အားလုံးဟာ အပေါ်ယံတွေပဲ၊ အနှစ်မရှိဘူး၊ တို့ ကျင်လည်နေတဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ဘယ်လိုလူတွေနဲ့ ဆက်ဆံနေရလဲဆိုတာ နင်လည်း အသိဆုံးပဲ၊ မဖျောင်းဖျချင်ပါနဲ့ ဟာ"

"ဖျောင်းဖျတာ မဟုတ်ဘူး အရိပ်၊ နင့်ကို အပ်ချမတ်ချပြောနေတာ၊ ငါ့စကားကို နားထောင်စမ်းပါ ... အရိပ်ရယ်" "နားမထောင်နိုင်ပါဘူး၊ ငါ ဘယ်သူ့စကားကိုမှ နားမထောင်ဘူး"

နောင်ရိုးသည် အရိပ်၏ ပေစောင်းစောင်း ရိုက်ပေါက်ရပ်ကို မချိုမချည် ပြုံးကြည့်ကာ ခေါင်းကို အသာယမ်းမိသည်။ ။ ရေချိုးပြီးစ အရိပ်ရဲ့ အသားအရေသည် နှင်းပွင့်လေးတစ်ပွင့်လို လတ်ဆတ်တောက်ပနေသည်။ ။ ရေမခြောက်တခြောက် ရွှေရောင်လွမ်းလွမ်း ဆံကေသာများကြားမှ နုဖပ်ချောမွေ့နေသော မျက်နှာလေးသည် ဘာမှ အထူးတလည် မပြင်ဆင်ထားပါဘဲနှင့် ကို အင်မတန်စွဲမက်ဖို့ ကောင်းစွာ ထူးခြားထင်းထွက်နေသည်။ ။

ကိုယ့်ငါးချဉ်မို့ ကိုယ်ချဉ်ခြင်းတော့ မဟုတ်ပါ။ အရိပ်သည် ဘာမှ

ထူးထူးခြားခြား မပြင်ဆင်ပါဘဲနဲ့ ကို တော်တော်လေးလှသော စာရင်းမှာ ပါသည်။ ။ မွေးရာပါ ချောမောလှပသလောက်လည်း အရိပ်က သိပ်အလှပြင်တတ်သူ မဟုတ်ချေ။ အလှအပအတွက် အချိန်အရမ်းပေး တာမျိုး မလုပ်တတ်။ အဲဒီလို မပြင်တာကိုက အရိပ်ကို ပိုလှပစေတတ် သလားတော့ မပြောတတ်ပါ။ စင်ရောင်တောင်လို ထူးချက်ညှို့နေသော မျက်ခုံးတစ်စုံအောက်မှ အညိုရောင်လဲ့လဲ့ မျက်ဝန်းများ သည် ဒီအတိုင်းကြည့်တာတောင် အရှိန်အဝါကြီးလွန်းလှသည်။ ။ အရိပ်က စူး စူးရဲရဲ စိုက်ကြည့်လိုက်လျှင် တစ်သက်လုံးက ပေါင်းလာသော သူတောင် သိပ်ခံနိုင်ရည်မရှိပါ။

"တစ်ခါတလေကျတော့ နင့်ကို ငါချမ်းသာတဲ့ ဘဝကို ရောက်မနေ စေချင်ဘူး"

သူ့ရဲ့ စကားကို အရိပ်က ထမင်းဝါးရင်းမှ မျက်လုံးပြူးကြည့်သည်။ ။

"ဘာလဲ ...နင်က ငါ့ကို ဒေဝါလီခံစေချင်တာလား"

"မဟုတ်ပါဘူး၊ ငါ အဲဒီလို ဆိုလိုတာ မဟုတ်ဘူး။ ။ နင့်ဘဝက ပိုက် ဆံတွေ သိပ်ချမ်းပေမယ့် အဲဒါတွေကပဲ နင့်ကို ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်တွေ ဖြစ်စေခဲ့တယ်လေ"

အရိပ်သည် အဲဒီစကားကြောင့် တွေဝေစွာ စူးစိုက်မိသွားသည်။ ။ ဟုတ်တယ် ... သူပြောတာ အမှန်ဆုံးပဲ ဖြစ်သည်။ ပိုက်ဆံတွေသည် အရိပ်ရဲ့ ဘဝကို ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့ဖို့ ထက် ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်တွေချည်းသာ ပေးခဲ့သည် ဆိုလျှင် ပိုမှန်ပါမည်။ ဒီငွေကြေးတွေကြောင့်ပဲ အရိပ်ရဲ့ အမေဟာ အဖေရဲ့ အလိုမတူဘဲ သိမ်းပိုက်ခြင်းကို ခံခဲ့ရသည်။ ။ ဒီငွေကြေးတွေရဲ့ အားကိုးနဲ့ပဲ အဖေလည်း ပျက်စီးခဲ့ရသည်။ ။ အရိပ်သည် လည်း ဒီစည်းစိမ်ဥစ္စာတွေရဲ့ အသိုင်းဝန်းကြားမှာ နေရာတစ်ခုရဖို့ အတွက် အ

ရွယ်နဲ့ မမျှအောင် ကြိုးစားအားထုတ်ခဲ့ရသည်။ ။

စဉ်းစားကြည့်လျှင် ငွေကြေးဥစ္စာတွေကြောင့် ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့ခဲ့ရမှု ဆိုတာ မရှိသလောက်ကို နည်းပါးလေသည်။ ။

"ဟုတ်တယ် နောင်ရိုး၊ နင်ပြောတာ အမှန်ဆုံးပဲ၊ ငွေကြေးဥစ္စာတွေ က ငါ့အတွက် ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်တွေကိုပဲ ပိုဖြစ်စေတာ"

"သိပ်မှန်တယ်၊ အကြောင်းမသိတဲ့ လူတွေကတော့ နင့်ကို အားကျကြမယ်၊ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့ ဒီလိုရာထူးကို ရထားတယ်။ သုံးမ ကုန် ဖြုန်းမကုန်တဲ့ စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေရှိတယ်။ ဒါကြောင့် နင့်ဘဝကို လို ချင်ကြတယ်၊ ဒီဘဝကြီးထဲမှာ နင့်အတွက် Risk တွေ ဘယ်လောက်များ တယ်ဆိုတာတော့ ဘယ်သူကမှ မသိကြဘူး"

"အင်း ... ဟုတ်တာပဲနော်"

"ဒါကြောင့် ငါက နင့်ဘဝကို အေးအေးငြိမ်းငြိမ်းလေးပဲ ရှိနေစေချင်ပြီ အရိပ်ရယ်။ အဘွားကလည်း အဲဒီဆန္ဒအတိုင်းပဲရှိတယ်"

"ငါ့ကိုတော့ တစ်ခါမှ မပြောဖူးပါဘူး"

"ဘယ်ပြောမလဲ။ နင်က သူ့ထက်တောင် ဆိုးနေတာကို"

အရိပ်သည် ထမင်းစားပြီးသွားပြီမို့ ရေတစ်ခွက်ကို မော့သောက်ရင်း မှ ထိုင်ရာမှ ထရပ်လိုက်သည်။ ။

"အေးအေးငြိမ်းငြိမ်း ရှိဖို့ တော့ မမျှော်လင့်နဲ့ ဟာ၊ ငါ့ဘဝက ဒါတွေကြားထဲမှာ ပဲ နစ်မြောခဲ့တော့ အေးငြိမ်းတယ်ဆိုတာ ဘာမှန်းမ သိအောင် ဖြစ်နေပြီ ...

ငါ့ကို ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်ကြတဲ့ လူတွေကြားမှာ ပဲ သူတို့ ကို အနိုင်

ယူရတဲ့ ဘဝကို ခုံမင်နေပြီ၊ အဲဒါပဲ"

နောင်ရိုးက ထမင်းကို ဆက်မစားတော့ဘဲ အရိပ်ကို စိတ်ပျက်လက်ပျက်ပုံစံဖြင့် မော့ကြည့်သည်။ ။ အရိပ်က နောင်ရိုးကို ဘာမှ မတတ်နိုင်ဘူး ဟူသောပုံစံဖြင့် ပခုံးတစ်ချက်တွန့်ပြကာ ...

"ငါ ဘွားဘွားအခန်းထဲမှာ ရှိမယ်၊ နင်ပြီးရင် လိုက်ခဲ့"

အရိပ်သည် နောင်ရိုးကိုတောင် မစောင့်တော့ဘဲ ချာခနဲ လှည့်ထွက်လာခဲ့သည်။ ။ ငယ်စဉ်ကတည်းက မာကျောခဲ့သော နှလုံးသားသည် ဒီအချိန်မှာ တော့ ဒီလိုစကားတွေကြားရရုံမျှဖြင့် ထူးပြီး မပျော့ပျောင်းနိုင်တော့ဘူးဟု ထင်သည်။ ။ ထာဝစဉ်မာကျောကာ ကိုယ့်အရည်အချင်းကို ယုံ ထက်မြက်သထက် ထက်မြက်အောင် စွမ်းဆောင်ဖို့ သာ အတွေးထဲမှာ ရှိတော့သည်။ ။ ပြောရလျှင်တော့ အရိပ်ဆိုသော မိန်းကလေးတစ်ယောက်သည် နူးညံ့သော ခံစားချက်များ နှင့် ဝေးလွင့်ကင်းကွာနေသူ ဖြစ်ပါသည်။ ။
